

DOCENT DR ANTONINA SIENICKA

4. VI. 1898 — 13. X. 1979

18 października 1979 r. odbył się w Warszawie pogrzeb docent dr Antoniny Sienickiej, emerytowanego pracownika dydaktyczno-naukowego Akademii Rolniczej w Szczecinie. W ostatniej drodze towarzyszyli Jej rodzina, liczne grono przyjaciół i współpracownicy.

Antonina Sienicka urodziła się 4 czerwca 1898 r. we wsi Zagwizdy w woj. warszawskim. W 1920 r. ukończyła 8-klasowe Gimnazjum Humanistyczne Żeńskie w Warszawie. W 1921 r. wstępuje na Wydział Filozoficzny Uniwersytetu Warszawskiego, gdzie przez dwa lata studiuje nauki fizyko-przyrodnicze, a następnie przyrodnicze z głównym przedmiotem botaniką. Absolutorium otrzymuje w 1927 r. Po zrobieniu i wydrukowaniu w *Acta Societatis Botanicorum Poloniae* (vol. VI, z. 3, 1929) pracy doktorskiej pt. „O budowie kwiatów i procesach tworzenia się pyłku u *Hemerocallis fulva* L. fl. ploeno” została promowana w 1931 r. na doktora filozofii na Wydziale Filozoficznym Uniwersytetu Warszawskiego.

W latach 1929—1939 pracuje w Katedrze Botaniki Ogólnej Uniwersytetu im. Stefana Batorego w Wilnie, kierowanej przez profesora dr Piotra Wiśniewskiego.

Początkowo pełni funkcję asystenta, a następnie adiunkta. W tym okresie publikuje pracę pt. „Powstawanie na korzeniach *Anemone silvestris* L. pąków z narośli, spowodowanych przez *Heterodera radicola* Greeff.”, Prace Tow. Przyjaciół Nauk w Wilnie, t. VII, 1932.

W czasie okupacji Antonina Sienicka przebywa w Wilnie. W 1940 r. pracuje jako pracownica fizyczna w ogrodach miejskich i prywatnych, a w latach 1941—1942 w Ministerstwie Zdrowia jako siostra epidemiczka. Po zwolnieniu z pracy przez władze niemieckie podejmuje pracę w piekarni miejskiej jako rachmistrz. W latach 1942—1944 wykłada na kompletach tajnego nauczania.

W 1945 r. w ramach repatriacji przyjeżdża do Torunia, gdzie rozpoczyna pracę w Państwowym Żeńskim Gimnazjum Krawieckim. Pracuje tam do końca roku szkolnego 1946/47. Po otwarciu Uniwersytetu im. Mikołaja Kopernika rozpoczyna pracę jako adiunkt w Katedrze Botaniki Ogólnej, kierowanej przez profesora dr Jana Zabłockiego.

1 września 1954 r. przyjmuje pracę adiunkta w organizującej się — pod kierunkiem profesora dr Stefana Kownasa — Katedrze Botaniki Wyższej Szkoły Rolniczej w Szczecinie. 20 grudnia 1954 r. Centralna Komisja Kwalifikacyjna dla Pracowników Nauki przyznała dr Antoninie Sienickiej tytuł naukowy docenta.

Docent dr Antonina Sienicka specjalizuje się w zakresie anatomii i cytologii roślin. Do ciekawszych prac należą: „Włoski na zoocecidiach wywołanych przez *Myzus ribis* L. na porzeczkach (*Ribes*)”, *Studia Soc. Scient. Torunensis*, vol. I, nr 1, 1950; „Mieszkańce fiołków (*Viola*) z grupy *Tricolores*”, *Studia Soc. Scient. Torunensis*, vol. II, nr 1, 1956; „Zmiany anatomiczne i cytologiczne wywołane przez *Myzus ribis* L. w liściach porzeczek (*Ribes*) i próby powiązania ich ze zbiorem owoców”, *Zeszyty Naukowe WSR w Szczecinie*, nr 2, 1959; „Zmiany anatomiczne i cytologiczne zachodzące w korzeniach *Anemone silvestris* L. pod wpływem nematod”, *Soc. Scient. Stetinensis*, t. V, z. 2, 1961; „Wytwarzanie się pąków przybyszowych z korzeni *Anemone silvestris* L. opanowanych przez nematody”, *Soc. Scient. Stetinensis*, t. V, z. 3, 1961; „Anatomiczne i cytologiczne zjawiska zachodzące w korzeniach *Anemone silvestris* L. podczas wytwarzania się pąków przybyszowych z narośli”, *Soc. Scient. Stetinensis*, t. V, z. 4, 1961.

Na uwagę zasługują też prace dendrologiczne (wykonane wspólnie z prof. dr Stefanem Kownasem): „Drzewa i krzewy parku w Toruniu”, *VIII Rocznik Sekcji Dendrologicznej Polskiego Tow. Botanicznego*, 1952; „Przewodnik dendrologiczny po Toruniu i okolicy”, *Zeszyty Naukowe UMK*, 1957; „Obecny stan zadrzewienia miasta Szczecina”, *Soc. Scient. Stetinensis*, t. XI, z. 1, 1962; „Parki wiejskie województwa szczecińskiego”, *Soc. Scient. Stetinensis*, t. XVI, 1963; „Parki, zabytkowe drzewa i rezerваты województwa koszalińskiego”, *Soc. Scient. Stetinensis*, t. XXVII, 1965; „Parki, zabytkowe drzewa i rezerваты województwa gdańskiego”, *Soc. Scient. Stetinensis*, t. XXXII, 1968. W miesięczniku „Szczecin” (nr 3, 1959) Antonina Sienicka drukuje dwie prace pt. „Ciekawsze drzewa i krzewy w Parku im. Jana Kasprowicza i w Szczecińskim Ogrodzie Botanicznym” oraz „Roślinność drzewiasta Parku im. Stefana Żeromskiego”.

Antonina Sienicka wiele czasu poświęca na kształcenie studentów. W ciągu

kilku lat pełni funkcje opiekuna roku, a w latach 1955/56 i 1956/57 — funkcje dziekana i prodziekana Wydziału Rolniczego Wyższej Szkoły Rolniczej w Szczecinie. Podczas pracy w tej Uczelni była promotorem dwóch prac doktorskich.

Antonina Sienicka była czynnym członkiem różnych towarzystw naukowych. Od 1925 r. jest członkiem Polskiego Towarzystwa Botanicznego, pełniąc w latach 1930—1939 funkcję sekretarza Oddziału Wileńskiego. W 1952 r. zostaje przyjęta do Sekcji Dendrologicznej PTB. Była wieloletnią przewodniczącą Komitetu Popularyzacji Wiedzy Botanicznej Oddziału Szczecińskiego PTB. Od 1930 r. jest członkiem Polskiego Towarzystwa Przyrodników im. Kopernika i w latach 1946—1949 pełni funkcję sekretarza Oddziału Toruńskiego, a w latach 1955—1957 jest Członkiem Zarządu Oddziału Szczecińskiego. W 1946 r. zostaje członkiem Toruńskiego Towarzystwa Naukowego. 11 lutego 1957 r. zostaje członkiem zwyczajnym Szczecińskiego Towarzystwa Naukowego, gdzie w ciągu 14 lat pełni funkcję Redaktora II Wydziału Nauk Przyrodniczo-Rolniczych. Była również Członkiem Komitetu Wojewódzkiego Ochrony Przyrody w Szczecinie.

Działalność naukowo-dydaktyczną Antonina Sienicka łączy z pracą społeczną. Podczas studiów, w 1921 r., pracuje w Sekcji Informacji Czerwonego Krzyża w Warszawie, w latach 1923/24 i 1924/25 uczestniczy w porządkowaniu zielników Zakładu Systematyki Roślin, a w latach 1926—1928 prowadzi bibliotekę Zakładu Botaniki Ogólnej Uniwersytetu Warszawskiego. W latach 1935—1937 — będąc pracownikiem Uniwersytetu im. Stefana Batorego — pracuje przy wydawaniu obiadów dla biednej ludności miasta Wilna.

Od 1934 r. Antonina Sienicka jest członkiem Związku Nauczycielstwa Polskiego. W latach 1946—1954 (w Toruniu) i w latach 1954—1956 (w Szczecinie) pełni w ZNP różne funkcje, m. in. jest mężem zaufania, prowadzi pracę kulturalno-oświatową i jest przewodniczącą Zakładowej Organizacji Związkowej ZNP przy WSR w Szczecinie. W 1950 r. zostaje członkiem Komitetu Obrońców Pokoju. Od 1951 r. jest członkiem Ligi Ochrony Przyrody. W 1955 r. organizuje Oddział Miejski LOP w Szczecinie, którego jest przewodniczącą do 29 marca 1962 r.

W uznaniu zasług na polu nauki i pracy dydaktyczno-wychowawczej oraz społecznej przyznano Antoninie Sienickiej Medal X-lecia Polski Ludowej (w 1955 r.), Złoty Krzyż Zasługi (w 1959 r.), Złotą Odznakę Gryfa Pomorskiego (w 1960 r.), Złotą Odznakę Ligi Ochrony Przyrody (w 1964 r.) i Odznakę Tysiąclecia Państwa Polskiego (w 1964 r.).

Wśród nagród była Zespołowa Nagroda dla Katedry Botaniki WSR w Szczecinie przyznana przez Ministra Szkolnictwa Wyższego w 1965 r.

Dominującymi cechami Pani Docent były prawość charakteru i wielka skromność. Swoją postawą, zaangażowaniem w pracę naukową i dydaktyczną oraz pomocą w rozwiązywaniu różnych spraw ludzkich Antonina Sienicka zasłużyła na wielki szacunek i niewygasłą wdzięczność. Pamięć o Niej pozostanie na zawsze w sercach tych, z którymi żyła i pracowała.

Urszula Grinn, Aleksandra Stachak